

Χωρίς νὰ ἔχη τις τακτοποιήσει τὴν τράπεζαν πολλαχ.: ἔχω ἀκόμα ἀτραπέζωτα. Ἀντίθ. *τραπεζωμένα* (ιδ. *ραπεζώνω*.)

ἀτραπέζωτος ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τραπεζωτός* < *τραπεζώνω*.

Ὁ μὴ παρακαθίσας εἰς τράπεζαν, εἰς γεῦμα σύννηθ.: *Ὅσες φορές ἔρθη δὲ φεύγει ἀτραπέζωτος σύννηθ.*

ἀτρατάριστος ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τρατταριστός* < *τραττάρω*.

1) Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον δὲν προσεφέρθη γλύκυσμα ποτόν, ἐπὶ ἐπισκέπτου: *Κάθεται τόση ὥρα ὁ ἐπισκέπτης ἀτρατάριστος. Ἐφυγε ἀτρατάριστος.* Συνών. ἀκαλετῆ-
ριστος. β) Ὁ μὴ παραγγέλλων νὰ τοῦ φέρουν γλύκυσμα ἢ ποτόν: *Κάθεται ὥρες ἔς τὸ καφενεῖο ἀτρατάριστος.*

2) Ὁ μὴ προσφερθεὶς, ἐπὶ γλυκύσματος, ποτοῦ κττ.: *Γλυκὸ-ποτὸ ἀτρατάριστο.*

ἀτραύιχτος ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *τραυιχτός*.

1) Ὁ μὴ τραυιχθεὶς, ὁ μὴ ἐλκυσθεὶς σύννηθ.: *Ἀτραύιχτο καῖκι.* β) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ τραυίξῃ, πολὺ βαρὺς σύννηθ.: *Τὸ ἀμάξι εἶν' ἀτραύιχτο.* γ) Μεταφ. ἀνυπόφορος σύννηθ.: *Ἀτραύιχτα βάσανα.* 2) Ὁ μὴ ἀντληθεὶς σύννηθ.: *Ἀτραύιχτο κρασί.* β) Ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ὁποῖου δὲν ἔγινε ἀντλησις σύννηθ.: *Ἀτραύιχτο βαρέλλι.*

γ) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου δὲν ἐπόθη τὸ περιεχόμενον σύννηθ.: *Κατοσταράκι ἀτραύιχτο.* δ) Ὁ μὴ πιών, ὁ μὴ μεθύσας *Λεξ. Πρω.*: *Ἀτραύιχτος εἶναι ἀπόψε.* Συνών. ἀμέθυστος 1. 3) Ὁ μὴ ἀναληφθεὶς, ἐπὶ κατατεθειμένων χρημάτων σύννηθ.: *ἔχω ἀκόμα λίγα λεφτὰ ἀτραύιχτα.* 4) Ὁ μὴ ἀποσυρθεὶς, ἐπὶ πλημμύρας σύννηθ.: *Ἀτραύιχτα νερά.* 5) Ὁ μὴ στραγγίσας, ὁ μὴ ψηθεὶς ἐπαρκῶς σύννηθ.: *Ἀτραύιχτο πιλάφι-ψωμί.* Συνών. ἀνάσυρτος Α 3, ἀστράγγιστος 3.

ἄτραχτος ἐπίθ. Ἠπ. (Χιμάρ.) Πελοπν.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *τρακτός*.

1) Ὁ μὴ στερεοποιηθεὶς, ἡμιτελής, ἐπὶ φῶς μὲ μαλακὸν κέλυσος Πελοπν.: *Ἡ κόττα ἔκανε ἐν' ἀβγὸ ἀτραχτο.* Συνών. ἄταρος 1. β) Ἡμιτελής Πελοπν.: *Ἀτραχτες δουλειές.* 2) Ἀκοπάνιστος Ἠπ. (Χιμάρ.): *Καφές ἀτραχτος.*

ἀτρέμητος ἐπίθ. ΣΣκίτη Ἀπολλών. ἄσμ. 114 ἀτδέ-
ματε Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τρεμητός* < *τρέμω*.

1) Ὁ μὴ τρέμων, ἀκίνητος ΣΣκίτης ἐνθ' ἀν.: *Ποίημα. Ἡ ἐλαῖα μὲ τ' ἀτρέμητα ἐβλάστησε τὰ κλαδιά καὶ τὰ δάφανα φύλλα.*

2) Ἀτρόμητος Τσακων.

ἄτρεμος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. *τρέμω*.

Ὁ μὴ τρέμων: *Φωνὴ ἄτρεμη.* Συνών. ἀτρεμού-
λισστος.

ἀτρεμούλλισστος ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *τρεμουλλιστός*.

Ἀτρεμος, ὁ ιδ.: *Ἀτρεμούλλισστος φωνή. Ἀτρεμούλ-
λισστο φῶς.*

ἀτριβώλιστα ἐπίρρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀτριβώλιστος.

Χωρὶς τριβώλισμα, χωρὶς τρίτον ὄργανο τοῦ ἀγροῦ: *Ἀτριβώλιστα χ' ἀκόμα Ἀπύρανθ.*

ἀτριβώλιστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. ἀτρι-
βώλ'στους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τριβωλιστός* < *τρι-
βωλίζω*.

Ὁ μὴ ὀργωθεὶς διὰ τρίτην φοράν, ἐπὶ ἀγροῦ ἐνθ' ἀν.: *Ἀτριβώλιστο χωράφι Ἀπύρανθ. Καπνουτόπια ἀτριβώλ'στα Αἰτωλ. Συνών. ἀτρίτριστος.*

ἀτριγύριστος ἐπίθ. σύννηθ. ἀτριγύρ'στους βόρ. ιδιῶμ.
ἀτριγύριγος *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *τριγυριστός*.

1) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἐτριγύρισε ἢ δὲν δύναται
τις νὰ τριγυρίσῃ, νὰ περιέλθῃ ἔνεκα τῆς μεγάλης του ἐκ-
τάσεως ἐνθ' ἀν.: *Δὲν ἄφησα ἐξοχὴ ἀτριγύριστη. Ἀτριγύριστο
ἀμπέλι-βουνό-νηοί-χωράφι κττ. σύννηθ. Συνών. ἀτρί-
γυρος. β) Ὁ μὴ περιφραχθεὶς σύννηθ.: Ἀτριγύριστο ἀ-
μπέλι-περιβόλι-χωράφι σύννηθ. 2) Ὁ μὴ περιερχόμενος,
ὁ μὴ περιφερόμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολλαχ.*

ἀτρίγυρος ἐπίθ. *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. *τριγυρῶ*, δι' ὃ ιδ. *τρι-
γυρίζω*.

Ἀτριγύριστος 1, ὁ ιδ.: *Ἀτρίγυρος λόγος. Ἀτρίγυρο
βουνό-νηοί.*

ἀτρικύμιστος ἐπίθ. λόγ. σύννηθ. ἀτρικύμητος ΠΒλα-
στοῦ Κριτικ. ταξιδ. 119.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τρικυμιστός* < *τρι-
κυμίζω*.

1) Ὁ μὴ σαλευόμενος ὑπὸ τρικυμίας, γαλήνιος λόγ.
σύννηθ.: *Ἀτρικύμιστη θάλασσα. Ἀτρικύμιστο πέλαγο. Ἀτρικύ-
μιστη ψυχὴ σύννηθ. || Ποίημα.*

Τῇ νύχτ' ἀκούει ὅλα τ' ἀνάκουστα

ἔς τὸν ἀτρικύμιστον ἄερα

ΓΔροσίν. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 83. 2) Μεταφ. ἡσυ-
χος, ἀπερίσπαστος σύννηθ.: *Ἀτρικύμιστη ζωή.*

ἀτρίτριστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀτρίθιστος Θήρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **τριτριστός* < *τρι-
τάζω*.

Ὁ μὴ ἀροτριωθεὶς διὰ τρίτην φοράν, ἐπὶ ἀγροῦ ἢ ἀμ-
πέλου: *Τὸ ἀδέλι εἶναι ἀτρίθιστο. Συνών. ἀτριβώλιστος.*

ἄτριφος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.)
ἀτριφτους βόρ. ιδιῶμ. ἀτριχτος Ἀνδρ. ἀτρι-
βος σύννηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. ἄτριπτος. Τὸ ἄτριβος καὶ παρὰ
Σομ.

1) Ὁ μὴ ἐπιτριβεῖς, ὁ μὴ ὑποστὰς ἐντριβὴν κοιν. καὶ
Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀτριφτο
κορμί-πόδι-χέρι κττ. κοιν. β) Ὁ μὴ καθαρισθεὶς καὶ
στιλβωθεὶς διὰ τριβῆς, ἐπὶ μεταλλίνων σκευῶν κοιν. καὶ
Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀτριφτα
ἀσημικὰ-χαλκώματα κττ. Καραβάνα ἀτριφτη. Καζάνι ἀτρι-
φτο. Τεντιζερέδες ἀτριφτοι κοιν. Τὰ ὀκευᾶ ἐπέμ'ναν ἀτριφτα
Χαλδ. γ) Ὁ μὴ ἐκκοκισθεὶς διὰ τριβῆς Πόντ. (Ὀφ.):
Ἀτριβο ἐν' τὸ τσουπάδ' (τσουπάδ' = ἀραβόσιτος). δ) Ὁ μὴ
φθαρεὶς διὰ τῆς τριβῆς, καινουργῆς σύννηθ.: *Ἀτριφτο παν-
ταλόνι-σακκάκι-φόρεμα κττ. ε) Ὁ μὴ πεπατημένος, ἐπὶ
ὁδοῦ Ἠπ. Πβ. τὸ μεταγν. Ὀππιαν. Ἀλιευτ. 4, 68 «κέλευ-
θοι ἀτριπτοι». ς) Μεταφ. ὁ στερούμενος πείρας, ἄπει-
ρος *Λεξ. Βυζ. Συνών. ἀσυνήθιστος 1. 2) Ὁ μὴ
συντριβεῖς, ὁ μὴ κοπανισθεὶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.
Ὀφ.): Ἀτριφτος καφές. Ἀτριφτη ζάχαρι-καννέλλα κττ. Ἀ-
τριφτο ἀλάτι-πιπέρι κττ. κοιν. Ἀτριφτο δόλωμα Σύμ.***

